

19.05.1994. likums "Prokuratūras likums" ("LV", 65 (196), 02.06.1994.) [spēkā ar 01.07.1994.] ar grozījumiem:

- 11.01.1996. likums ("LV", 10 (495), 19.01.1996.) [spēkā ar 20.01.1996.]
- 23.05.1996. likums ("LV", 94 (579), 31.05.1996.) [spēkā ar 01.06.1996.]
- 02.04.1998. likums ("LV", 99 (1160), 15.04.1998.) [spēkā ar 29.04.1998.]
- 22.10.1998. likums ("LV", 331/332 (1392/1393), 04.11.1998.) [spēkā ar 18.11.1998.]
- 08.06.2000. likums ("LV", 240/241 (2151/2152), 27.06.2000.) [spēkā ar 11.07.2000.]
- 04.06.2002. Satversmes tiesas spriedums ("LV", 84 (2659), 05.06.2002.) [spēkā ar 05.06.2002.]
- 10.10.2002. likums ("LV", 156 (2731), 29.10.2002.) [spēkā ar 12.11.2002.]
- 19.06.2003. likums ("LV", 97 (2862), 01.07.2003.) [spēkā ar 01.07.2003.]
- 02.06.2005. likums ("LV", 98 (3256), 22.06.2005.) [spēkā ar 06.07.2005.]
- 04.04.2007. likums ("LV", 67 (3643), 25.04.2007.) [spēkā ar 09.05.2007.]
- 17.07.2008. likums ("LV", 116 (3900), 30.07.2008.) [spēkā ar 13.08.2008.]
- 12.12.2008. likums ("LV", 202 (3986), 30.12.2008.) [spēkā ar 01.01.2009.]
- 21.05.2009. likums ("LV", 90 (4076), 10.06.2009.) [spēkā ar 24.06.2009.]

Redakcijas: [01.07.1994] [20.01.1996] [01.06.1996] [29.04.1998] [18.11.1998] [11.07.2000] [05.06.2002] [12.11.2002] [01.07.2003] [06.07.2005] [09.05.2007] [13.08.2008] [01.01.2009] [24.06.2009] [**01.07.2009**]

Redakcija uz 01.07.2009.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

Prokuratūras likums

Pirmā nodaļa

Prokuratūras uzdevumi, funkcijas un darbības principi

1. pants. Prokuratūra un tās uzdevums

(1) Prokuratūra ir tiesu varas institūcija, kas patstāvīgi veic uzraudzību pār likumības ievērošanu šajā likumā noteiktās kompetences ietvaros.

(2) Prokuratūras uzdevums ir reaģēt uz likuma pārkāpumu un nodrošināt ar to saistītās lietas izlemšanu likumā noteiktajā kārtībā.

(3) Prokurors ir prokuratūras amatpersona, kas ieņem kādu no šā likuma 30. pantā minētajiem amatiem.

2. pants. Prokuratūras funkcijas

Prokuratūra:

- 1) uzrauga pirmstiesas izmeklēšanas un operatīvās darbības, valsts drošības iestāžu izlūkošanas un pretizlūkošanas procesu un valsts noslēpuma aizsardzības sistēmas atbilstību likumiem;
- 2) veic pirmstiesas izmeklēšanu;
- 3) uzsāk un veic kriminālvajāšanu;
- 4) uztur valsts apsūdzību;
- 5) uzrauga sodu izpildi;
- 6) likumā noteiktajā kārtībā aizsargā personu un valsts tiesības un likumīgās intereses;
- 7) likumā noteiktajos gadījumos iesniedz prasības pieteikumu vai iesniegumu tiesā;
- 8) likumā noteiktajos gadījumos piedalās lietu izskatīšanā tiesā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.05.2009. likumu, kas stājas spēkā 24.06.2009.)

3. pants. Prokurora darbības tiesiskais pamats

Prokurora darbības tiesiskais pamats ir Satversme, šis likums un citi likumi, kā arī normatīvie akti.

4. pants. Prokuratūras organizatoriskie principi

(1) Prokuratūra ir vienota, centralizēta triju pakāpju iestāžu sistēma, ko vada ģenerālprokurors.

(2) Vienāda amata prokurori ir savstarpēji aizstājami. Ģenerālprokuroru pagaidu prombūtnes laikā pēc viņa norādījuma aizstāj viens no departamentu virsprokuroriem. Virsprokuroru pagaidu prombūtnes laikā ģenerālprokurors var uzdot aizstāt vienam no attiecīgās prokuratūras iestādes prokuroriem.

(3) Prokuratūras pārraudzībā saskaņā ar speciāliem likumiem var atrasties valsts iestādes, kas neveic prokuratūras funkcijas, bet, savas kompetences ietvaros izmantojot likumā noteiktās pilnvaras, veicina kriminālprocesa uzdevumu īstenošanu. Šo valsts iestāžu pārraudzības kārtību nosaka šis likums un speciāli likumi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 02.04.1998. likumu, kas stājas spēkā 29.04.1998.)

5. pants. Prokurora darbības pamatprincipi

Katrs prokurors, izskatot konkrētas lietas, savus lēmumus pieņem patstāvīgi un vienpersoniski, pamatojoties uz savu pārliecību un likumiem, ievērojot personu vienlīdzību likuma un tiesas priekšā, nevainīguma prezumpciju, patiesību un likumību.

6. pants. Prokurora neatkarība

(1) Prokurors savā darbībā ir neatkarīgs no citu valsts varu un pārvaldi realizējošo institūciju vai amatpersonu ietekmes un pakļaujas tikai likumam.

(2) Saeimai, Ministru kabinetam, valsts un pašvaldību institūcijām, valsts un pašvaldību ierēdņiem, visu veidu uzņēmumiem un organizācijām, kā arī personām ir aizliegts iejaukties prokuratūras darba lietu izmeklēšanas vai citu prokuratūras funkciju izpildes laikā.

(3) Prokurora rīcība pārsūdzama šajā likumā un procesuālajos likumos noteiktajos gadījumos un kārtībā. Sūdzības jautājumos, kas ir tikai prokuratūras kompetencē, iesniedzamas vienu pakāpi

augstākas prokuratūras iestādes virsprokuroram, bet par Ģenerālprokuratūras prokurora rīcību — ģenerālprokuroram. Šo amatpersonu pieņemtie lēmumi ir galīgi.

(4) Amatā augstāks prokurors ir tiesīgs pieņemt savā lietvedībā jebkuru lietu, bet nav tiesīgs uzdot prokuroram veikt darbības pret viņa pārliecību.

(5) Prokuroram ir tiesības nesniegt ziņas par pārbaužu vai izmeklēšanas materiāliem, kas atrodas prokuratūras lietvedībā.

(6) Mītiņi, piketi un citas akcijas prokuratūras iestāžu telpās ir aizliegti.

(7) Par mēģinājumiem pretlikumīgi ietekmēt prokuroru vai iejaukties prokuratūras darbībā persona saucama pie likumā noteiktās atbildības.

7. pants. Prokurora neaizskaramība

(1) Kriminālvajāšanas uzsākšana pret prokuroru, kā arī viņa aizturēšana, apcietināšana, piespiedu atvešana un pakļaušana kratīšanai notiek likumā noteiktajā kārtībā, par to nekavējoties paziņojot ģenerālprokuroram.

(2) Prokuroru nedrīkst aizturēt administratīvā kārtā. Par izdarītajiem administratīvajiem pārkāpumiem prokurors sodāms disciplināri.

(3) Tikai ar ģenerālprokurora piekrišanu ir atļauts kontrolēt prokuratūras darbībā izmantojamās informācijas sistēmas un sakaru līdzekļus, arī elektroniskos līdzekļus, noņemt informāciju no tiem un iejaukties to darbībā.

8. pants. Prokurora noraidījums

(1) Prokurors nedrīkst piedalīties lietas izskatīšanā tiesā vai veikt iesnieguma pārbaudi, ja izskatāmajā lietā tiesnesis vai aizstāvis, bet iesnieguma pārbaudes gadījumā — persona, kuras darbību viņš pārbauda, ir prokurora laulātais, viņa paša vai viņa laulātā radnieks taisnā līnijā bez pakāpju ierobežojuma, bet sānu līnijās — radniecības pirmajās trijās pakāpēs vai svainības divās pakāpēs, kā arī likumā "Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" paredzētajos gadījumos. Šādos gadījumos prokuroram sevi jāatstata.

(2) Ja prokurors nav sevi atstatījis, personas, kuru tiesības vai likumīgās intereses var tikt aizskartas, drīkst pieteikt prokurora noraidījumu, ko iesniedz amatā augstākam prokuroram vai tiesai.

(3) Prokurora noraidījumu izskata likumā noteiktajā kārtībā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.05.1996. un 10.10.2002. likumu, kas stājas spēkā 12.11.2002.)

9. pants. Prokurora prasību obligātums

(1) Prokurora likumīgās prasības ir obligātas visām personām Latvijas Republikas teritorijā.

(2) Par prokurora likumīgo prasību neizpildi personas sauc pie likumā noteiktās atbildības.

10. pants. Prokurora politiskā neitralitāte

Prokurora amats nav savienojams ar piederību pie partijām vai citām politiskajām organizācijām.

11. pants. Prokurora darba ierobežojumi

(Izslēgts ar 23.05.1996. likumu, kas stājas spēkā 01.06.1996.)

Otrā nodaļa Prokurora pilnvaras

12. pants. Pirmstiesas izmeklēšanas un operatīvās darbības, izlūkošanas un pretizlūkošanas procesu uzraudzība

Prokurors uzrauga pirmstiesas izmeklēšanas un operatīvās darbības, valsts drošības iestāžu izlūkošanas un pretizlūkošanas procesu un valsts noslēpuma aizsardzības sistēmas atbilstību likumiem.

(21.05.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 24.06.2009.)

13. pants. Prokurora pilnvaras pirmstiesas procesā

Prokurors uzsāk un veic kriminālvajāšanu. Izņēmuma gadījumā prokurors Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā veic izmeklēšanu.

(21.05.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 24.06.2009.)

14. pants. Valsts apsūdzības uzturēšana

(1) Prokurors kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā uztur valsts apsūdzību krimināllietās visās Latvijas Republikas tiesās.

(2) Prokuroram ir pienākums iesniegt protestu par nelikumīgu vai nepamatotu tiesas nolēmumu krimināllietā.

15. pants. Uzraudzība pār brīvības atņemšanas sodu izpildi

(1) Prokurors likumā noteiktajā kārtībā uzrauga tiesas piespriesto brīvības atņemšanas sodu izpildi un vietas, kur tiek turētas apcietinātās, aizturētās un apsardzībā turamās personas, un piedalās tiesas sēdēs, kas saistītas ar noteiktā soda termiņa vai apstākļu maiņu.

(2) Prokuroram ir tiesības un pienākums nekavējoties pieņemt lēmumu un atbrīvot no brīvības atņemšanas vai ierobežošanas vietām tur nelikumīgi turētās personas.

(3) Prokurora protests attiecībā uz brīvības atņemšanas vietā esošai personai nelikumīgi uzlikto sodu aptur tā tālāko izpildi līdz protesta izskatīšanai.

16. pants. Personu un valsts tiesību un likumīgo interešu aizsardzība

(1) Prokurors, saņemis informāciju par likuma pārkāpumu, likumā noteiktajā kārtībā izdara pārbaudi, ja:

1) informācijā ir ziņas par noziegumu;

2) ir pārkāptas rīcības nespējīgo, ierobežoti rīcībspējīgo, invalīdu, nepilngadīgo, ieslodzīto vai citu tādu personu tiesības un likumīgās intereses, kurām ir ierobežotas iespējas aizstāvēt savas tiesības.

(2) Prokuroram ir pienākums veikt nepieciešamos pasākumus personu un valsts tiesību un likumīgo interešu aizsardzībai, ja:

1) ģenerālprokurors vai virsprokurori atzīst šādas pārbaudes nepieciešamību;

2) faktus par likuma pārkāpumu uzdod pārbaudīt Valsts prezidents, Saeima vai Ministru kabinets;

3) tas noteikts citos likumos.

(3) Prokurors izdara pārbaudi arī tad, ja ir saņemts iesniegums no personas par tās tiesību vai likumīgo interešu pārkāpumu, turklāt šis iesniegums jau ir izskatīts kompetentā valsts institūcijā un ir saņemts tās atteikums novērst iesniegumā minēto likuma pārkāpumu vai likumā noteiktajā termiņā vispār nav sniegta atbilde. Šāds iesniegums ir iesniedzams prokuratūrai rakstveidā, un tajā jānorāda:

1) fiziskajai personai — iesniedzēja vārds, uzvārds un dzīvesvieta, bet juridiskajai personai — tās nosaukums un atrašanās vieta;

2) ziņas par iesnieguma iepriekšējās izskatīšanas rezultātiem;

3) ziņas par pārkāpuma būtību;

4) iesniegšanas datums.

(4) Uz iesnieguma jābūt iesniedzēja parakstam, un iesniegumam jāpievieno citu institūciju sniegtās atbildes vai citi ar tā saturu saistītie dokumenti vai to noraksti.

17. pants. Prokurora pilnvaras, veicot iesnieguma pārbaudi

(1) Prokuroram, likumā noteiktajā kārtībā veicot iesnieguma pārbaudi, ir tiesības:

1) pieprasīt un saņemt no valsts pārvaldes institūcijām, bankām, Valsts kontroles, pašvaldībām, uzņēmumiem, iestādēm un organizācijām normatīvos aktus, dokumentus un citu informāciju, kā arī netraucēti ieiet šo institūciju telpās;

2) uzdot uzņēmumu, iestāžu un organizāciju vadītājiem un citām amatpersonām veikt pārbaudes, revīzijas un ekspertīzes un iesniegt atzinumus, kā arī sniegt speciālistu palīdzību prokurora veiktajās pārbaudēs;

3) uzaicināt personu un saņemt no tās paskaidrojumu par likuma pārkāpumu. Ja persona ļaunprātīgi izvairās ierasties pēc prokurora uzaicinājuma, prokurors var pieņemt lēmumu par šīs personas piespiedu atvešanu, ko izpilda policija.

(2) Prokuroram, konstatējot likuma pārkāpumu, atbilstoši tā raksturam ir pienākums:

1) brīdināt par likuma pārkāpuma nepieļaujamību;

2) iesniegt protestu vai iesniegumu par nepieciešamību novērst likuma pārkāpumu;

3) iesniegt prasības pieteikumu tiesā;

4) uzsākt kriminālprocesu;

5) ierosināt izskatīt jautājumu par saukšanu pie administratīvās vai disciplinārās atbildības.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.05.2009. likumu, kas stājas spēkā 24.06.2009.)

18. pants. Prokurora brīdinājums

Ja personas rīcībā ir konstatētas likuma pārkāpuma pazīmes vai pazīmes, kas liecina par prettiesiskas darbības iespējamību, prokurors šai personai rakstveidā izsaka brīdinājumu par likuma pārkāpuma nepieļaujamību.

19. pants. Prokurora protests

(1) Protests iesniedzams par Ministru kabineta, ministriju, departamentu un citu valsts pārvaldes institūciju, banku, Valsts kontroles, pašvaldību iestāžu, inspekciju un valsts dienestu, uzņēmumu, iestāžu, organizāciju un amatpersonu pieņemtajiem, bet likumam neatbilstošajiem juridiskajiem aktiem. Protests iesniedzams tai pašai institūcijai vai amatpersonai, kas šādu aktu pieņēmusi, vai augstākai institūcijai vai amatpersonai.

(2) Protests jāizskata un par rezultātiem jāpaziņo prokuroram 10 dienu laikā no tā saņemšanas dienas. Ja protests iesniegts koleģiālai institūcijai, prokurors var noteikt ilgāku tā izskatīšanas termiņu.

(3) Ja protests tiek nepamatoti noraidīts vai uz to netiek sniegta atbilde, prokurors ir tiesīgs mēneša laikā no protesta izskatīšanas termiņa beigām griezties tiesā ar pieteikumu par nelikumīgā akta atcelšanu un par atbildīgās personas saukšanu pie likumā noteiktās atbildības. Prokurora pieteikums tiesā aptur noprotētā akta darbību.

20. pants. Prokurora iesniegums

(1) Ja nepieciešams pārtraukt nelikumīgu darbību, novērst šādas darbības sekas vai nepieļaut pārkāpumu, prokurors iesniedz rakstveida iesniegumu attiecīgajam uzņēmumam, iestādei, organizācijai, amatpersonai vai personai.

(2) Iesniegumā izteikto prasību izpildes un atbildes sniegšanas termiņu nosaka prokurors, ievērojot pārkāpuma raksturu un tā novēršanai nepieciešamo laiku.

(3) Ja iesniegumā izteiktās prasības netiek izpildītas vai uz to netiek sniegta atbilde, prokurors ir tiesīgs griezties tiesā vai citā kompetentā institūcijā ar pieteikumu par personas saukšanu pie likumā noteiktās atbildības.

21. pants. Citas prokurora pilnvaras

(1) Ja prokurors ir konstatējis likuma pārkāpumu, kuram nav nozieguma pazīmju, bet ar brīdinājuma, protesta vai iesnieguma palīdzību nav izdevies vai nav iespējams atjaunot likumību, viņš griežas tiesā ar prasības pieteikumu.

(2) Lietu izskatīšanā un izlemšanā prokuroram ir arī citas tiesības un pienākumi, kas noteikti procesuālajos likumos.

Trešā nodaļa Prokuratūras uzbūve

22. pants. Prokuratūras iestādes

Prokuratūru veido Ģenerālprokuratūra, tiesu apgabalu prokuratūras, rajonu (republikas pilsētu) prokuratūras un specializētās prokuratūras. Visām šajā pantā minētajām prokuratūras iestādēm ir juridiskās personas tiesības.

23. pants. Ģenerālprokurors

(1) Ģenerālprokurors vada un kontrolē prokuratūras iestāžu darbību, nosaka to iekšējo struktūru un štatus atbilstoši iedalītajiem valsts budžeta līdzekļiem, kā arī tieši vada Ģenerālprokuratūras prokuroru darbu.

(2) Ģenerālprokurors likumā noteiktajā kārtībā pieņem darbā un atbrīvo vai atlaiž no darba prokurorus. Viņa instrukcijas, pavēles un rīkojumi ir obligāti visiem prokuroriem. Ģenerālprokurora

normatīvos aktus, ja tie neatbilst likumam, var atcelt Augstākās tiesas Senāts.

(3) Ģenerālprokuroram ir tiesības:

- 1) atcelt nepamatotus vai pretlikumīgus Ģenerālprokuratūras un tiesu apgabalu prokuroru lēmumus;
- 2) ierosināt Augstākās tiesas plēnumam sniegt izskaidrojumus par likumu piemērošanu;
- 3) piedalīties Augstākās tiesas plēnuma darbā un tur izteikt savu viedokli par izskatāmajiem jautājumiem;
- 4) veikt prokurora funkcijas visās Latvijas Republikas tiesās;
- 5) piedalīties Ministru kabineta sēdēs un tur izteikt savu viedokli par izskatāmajiem jautājumiem;
- 6) piedalīties Saeimas sēdēs un ar Saeimas piekrišanu tur izteikt savu viedokli jautājumos, kas tieši skar prokuratūras darbību;
- 7) konstatējot Ministru kabineta normatīvo aktu neatbilstību Satversmei un likumiem, griezties ar iesniegumu Satversmes tiesā;
- 8) apstiprināt noziegumu un pirmstiesas izmeklēšanas datu statistiskās uzskaites kārtību;
- 9) personīgi un kopā ar īpaši pilnvarotiem prokuroriem pārbaudīt prokuratūras pārraudzībā esošās valsts iestādes;
- 10) citas šajā likumā un citos normatīvajos aktos noteiktās tiesības.

(4) Ģenerālprokuroram ir jāziņo Valsts prezidentam, Saeimai un Ministru kabinetam par atklātiem būtiskiem likuma pārkāpumiem, kam ir valstiska nozīme.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 02.04.1998. likumu, kas stājas spēkā 29.04.1998.)

24. pants. Ģenerālprokuratūra

(1) Ģenerālprokuratūru veido departamenti un nodaļas.

(2) Ģenerālprokuratūras departamentus un nodaļas vada departamentu un nodaļu virsprokurori. Departamentos un nodaļās strādā prokurori.

25. pants. Ģenerālprokuratūras departamenti

(1) Katra Ģenerālprokuratūras departamenta virsprokurors vada sava departamenta prokuroru darbu un kontrolē konkrēto darbības virzienu visās prokuratūras iestādēs.

(2) Departamentu prokuroriem ir tiesības veikt prokurora funkcijas Augstākās tiesas Senāta attiecīgo departamentu un tiesu palātu sēdēs, apgabaltiesās un rajonu (pilsētu) tiesās.

(3) Departamentu virsprokuroriem ir tiesības piedalīties Ministru kabineta sēdēs un tur izteikt savu viedokli par izskatāmo normatīvo aktu atbilstību Satversmei un likumiem.

26. pants. Tiesu apgabalu prokuratūras

(1) Tiesu apgabalu prokuratūras nodibina ģenerālprokurors atbilstoši likumā "Par tiesu varu" noteiktajam teritoriju iedalījumam, un tās veic visas prokuratūras funkcijas tiesu apgabalu teritorijās.

(2) Tiesas apgabala prokuratūras virsprokurors vada apgabala prokuroru darbu un kontrolē apgabala teritorijā esošo rajonu un republikas pilsētu prokuratūru darbību. Tiesu apgabalu prokuratūrās, kurās ir vairāk nekā 20 prokuroru, var būt virsprokurora vietnieks.

(3) Tiesas apgabala prokuroriem ir tiesības veikt prokurora funkcijas apgabaltiesā, kā arī attiecīgā tiesas apgabala rajonu (pilsētu) tiesās.

(4) Tiesas apgabala prokuroriem ir tiesības piedalīties attiecīgā tiesas apgabala teritorijā esošo pašvaldību un to institūciju sēdēs.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 10.10.2002. likumu, kas stājas spēkā 12.11.2002.)

27. pants. Rajonu (republikas pilsētu) prokuratūras

(1) Rajonu (republikas pilsētu) prokuratūras nodibina ģenerālprokurors atbilstoši izveidotajām rajonu (pilsētu) tiesām. Rajonu (republikas pilsētu) prokuratūras veic visas prokuratūras funkcijas attiecīgajā rajona (pilsētas) tiesas darbības teritorijā. Rajona (republikas pilsētas) prokuratūras prokuroriem ir tiesības veikt prokurora funkcijas rajona (pilsētas) tiesai un apgabaltiesai piekritīgās lietās.

(2) Rajona (republikas pilsētas) prokuroru darbu vada rajona (republikas pilsētas) virsprokurors. Rajonu (republikas pilsētu) prokuratūrās, kurās ir vairāk nekā 20 prokuroru, var būt virsprokurora vietnieks.

(3) Rajona (republikas pilsētas) prokuroriem ir tiesības piedalīties attiecīgo pašvaldību un to institūciju sēdēs.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.01.1996., 10.10.2002. un 17.07.2008. likumu, kas stājas spēkā 13.08.2008. Pirmās daļas jaunā redakcija stājas spēkā 01.07.2009. Sk. Pārejas noteikumus.)

28. pants. Specializētās prokuratūras

Ja nepieciešams, ģenerālprokurors var nodibināt specializētu nozares prokuratūru. Specializētajām nozares prokuratūrām var būt rajona prokuratūras vai tiesas apgabala prokuratūras statuss.

29. pants. Ģenerālprokurora padome

(1) Ģenerālprokurors izveido padomi, kuras sastāvā ir Ģenerālprokuratūras departamentu un tiesu apgabalu virsprokurori, prokuratūras administratīvais direktors, kā arī var tikt iekļauti citi prokurori un prokuratūras pārraudzībā esošo valsts iestāžu vadītāji.

(2) Ģenerālprokurora padome ir koleģiāla padomdevēja institūcija, kas izskata galvenos prokuratūras organizācijas un darbības jautājumus.

(3) Ģenerālprokurora padome izveido prokuroru atestācijas un kvalifikācijas komisijas, apstiprina šo komisiju un prokuratūras pārraudzībā esošo valsts iestāžu nolikumus, nolikumu par prokurora tērpa un amata zīmes valkāšanas kārtību un paraugiem un Prokuroru ētikas kodeksu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 02.04.1998., 22.10.1998. un 10.10.2002. likumu, kas stājas spēkā 12.11.2002.)

Ceturtnodaļa Prokurori

30. pants. Prokuroru amati

Prokuratūras iestādēs ir šādi amati: ģenerālprokurors, Ģenerālprokuratūras departamenta virsprokurors, Ģenerālprokuratūras nodaļas virsprokurors, tiesas apgabala virsprokurors, rajona (republikas pilsētas) virsprokurors, virsprokurora vietnieks, kā arī visu pakāpju prokuratūras iestāžu

prokurors.

31. pants. Prokurora amata pakāpes

Prokuroriem tiek piešķirtas šādas amata pakāpes, kas atbilst attiecīgām tiesnešu kvalifikācijas klasēm:

- 1) jaunākais tieslietu padomnieks — piektā kvalifikācijas klase;
- 2) tieslietu padomnieks — ceturrtā kvalifikācijas klase;
- 3) vecākais tieslietu padomnieks — trešā kvalifikācijas klase;
- 4) valsts tieslietu padomnieks — otrā kvalifikācijas klase;
- 5) vecākais valsts tieslietu padomnieks — pirmā kvalifikācijas klase.

(19.06.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2003.)

32. pants. Prokurora amata pakāpju piešķiršanas kārtība

(1) Prokuroram amata pakāpi piešķir atbilstoši ieņemamam amatam un profesionālajām zināšanām, kvalifikācijai un darba pieredzei.

(2) Prokuroram amata pakāpes var piešķirt šādā secībā:

- 1) jaunākā tieslietu padomnieka amata pakāpi — pēc trim prokurora amatā nostrādātiem gadiem;
- 2) tieslietu padomnieka amata pakāpi — pēc trim prokurora amatā jaunākā tieslietu padomnieka amata pakāpē nostrādātiem gadiem;
- 3) vecākā tieslietu padomnieka amata pakāpi — pēc četriem prokurora amatā tieslietu padomnieka amata pakāpē nostrādātiem gadiem;
- 4) valsts tieslietu padomnieka amata pakāpi — pēc pieciem prokurora amatā vecākā tieslietu padomnieka amata pakāpē nostrādātiem gadiem;
- 5) vecākā valsts tieslietu padomnieka amata pakāpi — pēc pieciem prokurora amatā valsts tieslietu padomnieka amata pakāpē nostrādātiem gadiem vai apstiprinot ģenerālprokurora amatā.

(3) Atsevišķos gadījumos prokuroram var piešķirt augstāku amata pakāpi, ja viņš iepriekšējā amata pakāpē ir nostrādājis divas trešdaļas no šā panta otrajā daļā norādītā termiņa un nokārtojis nākamās amata pakāpes kvalifikācijas eksāmenu.

(4) Ja prokurors pāriet no augstākas prokuratūras iestādes uz zemāka līmeņa prokuratūras iestādi vai no augstāka prokurora amata zemākā prokurora amatā, viņam piešķirtā amata pakāpe tiek saglabāta.

(5) Vecākā valsts tieslietu padomnieka amata pakāpi ģenerālprokuroram piešķir Saeima, apstiprinot viņu amatā. Citiem prokuroriem amata pakāpes piešķir ģenerālprokurors pēc atestācijas komisijas ieteikuma.

(6) Atkarībā no ieņemamā amata piešķiramās amata pakāpes augstākā robeža var būt šāda:

- 1) ģenerālprokurors, Ģenerālprokuratūras departamenta virsprokurors — vecākais valsts tieslietu padomnieks;

2) Ģenerālprokuratūras nodaļas virsprokurors, tiesas apgabala virsprokurors, tiesas apgabala virsprokurora vietnieks — valsts tieslietu padomnieks;

3) Ģenerālprokuratūras prokurors, rajona (republikas pilsētas) virsprokurors, rajona (republikas pilsētas) virsprokurora vietnieks, tiesas apgabala prokurors, rajona (republikas pilsētas) prokurors — vecākais tieslietu padomnieks.

(19.06.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2003.)

33. pants. Prokuroru amatu kandidāts

(1) Par prokurora amata kandidātu var būt Latvijas pilsonis, kas ieguvis augstāko juridisko izglītību, ir stažējies prokuratūrā, izpildījis stažēšanās programmu un nokārtojis kvalifikācijas eksāmenu.

(2) Kārtību, kādā prokurora amata kandidāts stažējas prokuratūrā un kārtā kvalifikācijas eksāmenu, nosaka ģenerālprokurora padome.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar Satversmes tiesas 04.06.2002. spriedumu un 10.10.2002. un 19.06.2003. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2003.)

34. pants. Rajona (republikas pilsētas) virsprokurora, tiesas apgabala prokurora un Ģenerālprokuratūras prokurora amata kandidāts

(1) Par rajona (republikas pilsētas) virsprokuroru var iecelt personu, kurai ir ne mazāk kā trīs gadus ilgs darba stāžs prokurora vai tiesneša amatā.

(2) Par tiesas apgabala prokuroru vai par Ģenerālprokuratūras prokuroru var iecelt personu, kurai ir ne mazāk kā trīs gadus ilgs darba stāžs prokurora vai tiesneša amatā vai vismaz piecus gadus ilgs darba stāžs jurista specialitātē.

(19.06.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2003.)

35. pants. Ģenerālprokuratūras departamenta virsprokurora, nodaļas virsprokurora un tiesas apgabala virsprokurora amata kandidāts

Par Ģenerālprokuratūras departamenta, nodaļas vai tiesas apgabala virsprokuroru var iecelt personu, kurai ir ne mazāk kā piecus gadus ilgs darba stāžs Latvijas Republikas prokuratūrā vai ne mazāk kā trīs gadus ilgs darba stāžs Latvijas Republikas Augstākajā tiesā.

(19.06.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2003.)

36. pants. Ģenerālprokurora amata kandidāts

Par ģenerālprokuroru var iecelt personu, kura:

1) ne mazāk kā trīs gadus ir strādājusi par Satversmes tiesas tiesnesi;

2) pēc 1993. gada 1. janvāra ne mazāk kā trīs gadus ir strādājusi par Augstākās tiesas tiesnesi un kurai ir vismaz trešā kvalifikācijas klase;

3) ne mazāk kā trīs gadus ir strādājusi par apgabaltiesas tiesnesi un kurai ir vismaz trešā kvalifikācijas klase;

4) pēc 1990. gada 26. septembra ne mazāk kā piecus gadus ir strādājusi prokurora amatā prokuratūras iestādēs.

(08.06.2000. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 11.07.2000.)

37. pants. Personas, kuras nevar būt par prokuroru un prokurora amata kandidātu

(1) Par prokuru un prokurora amata kandidātu nevar būt persona, kura:

- 1) nav Latvijas pilsonis;
- 2) neprot latviešu valodu;
- 3) ir atzīta par rīcībnespējīgu likumā noteiktajā kārtībā;
- 4) ir sodīta par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu (neatkarīgi no sodāmības dzēšanas vai noņemšanas);
- 5) bijusi notiesāta par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, bet no soda atbrīvota;
- 6) ir saukta pie kriminālatbildības, bet krimināllieta pret to izbeigta uz nereabilitējoša pamata;
- 7) ir vai ir bijusi PSRS Aizsardzības ministrijas, PSRS vai Latvijas PSR Valsts drošības komitejas vai to valsts, kas nav Eiropas Savienības vai Ziemeļatlantijas līguma organizācijas dalībvalstis, valsts drošības dienesta, izlūkdienesta vai pretizlūkošanas dienesta štata vai ārštata darbinieks, aģents, rezidents vai konspiratīvā dzīvokļa turētājs;
- 8) ir vai ir bijusi ar likumu vai tiesas nolēmumu aizliegtas organizācijas dalībnieks pēc šīs organizācijas aizliegšanas.

(2) Par prokurora kandidātu nevar būt persona, kura ir aizdomās turētais, apsūdzētais vai tiesājamais krimināllietā.

(10.10.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.11.2002.)

38. pants. Prokuroru iecelšanas kārtība

(1) Ģenerālprokuru pēc Augstākās tiesas priekšsēdētāja priekšlikuma amatā apstiprina Saeima uz pieciem gadiem.

(2) Virsprokurus amatā ieceļ ģenerālprokuru uz pieciem gadiem, ievērojot atestācijas komisijas atzinumu.

(3) Pārējos prokurus amatā ieceļ ģenerālprokuru bez pilnvaru termiņa ierobežojuma. Pirms prokurora iecelšanas vai paaugstināšanas amatā atestācijas komisija dod atzinumu par viņa atbilstību šim amatam.

(4) Par ģenerālprokurora apstiprināšanu un virsprokuru iecelšanu tiek paziņots oficiālā laikrakstā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 22.10.1998. likumu, kas stājas spēkā 18.11.1998.)

39. pants. Prokurora atbrīvošana no amata

Prokuru no amata atbrīvo:

- 1) pēc paša vēlēšanās;
- 2) sakarā ar ievēlēšanu vai iecelšanu citā amatā;
- 3) veselības stāvokļa dēļ, ja tas neļauj turpināt prokurora darbu;
- 4) beidzoties amata pienākumu pildīšanas termiņam;
- 5) sakarā ar prokuratūras iestādes vai prokurora amata likvidāciju vai prokuru skaita

samazināšanu, ja attiecīgajā gadījumā nav iespējams prokuroru iecelt citā prokurora amatā vai prokurors šādai iecelšanai nepiekrīt.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 21.05.2009. likumu, kas stājas spēkā 24.06.2009.)

40. pants. Prokuroru atlaišanas pamati

(1) Prokurors ir jāatlaiž no amata:

- 1) ja ģenerālprokurors ir konstatējis faktu, ka nav ievērots kāds no šā likuma 37. panta pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem;
- 2) ja ģenerālprokurors konstatējis faktu, ka nav ievērots kāds no likumā "Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" noteiktajiem ierobežojumiem un aizliegumiem;
- 3) ja prokurors atsakās pārtraukt savu piederību pie partijām vai politiskajām organizācijām;
- 4) ja prokurors notiesāts un tiesas spriedums stāties likumīgā spēkā.

(2) Prokuroru var atlaist no amata:

- 1) par tīšu likuma pārkāpumu vai nolaidību, kas saistīta ar viņa profesionālo darbību un izraisījusi būtiskas sekas;
- 2) par apkaunojošu nodarījumu, kas nav savienojams ar prokurora amatu;
- 3) ja viņš sasniedzis valsts noteikto pensijas vecumu;
- 4) ja atestācijas komisija konstatē, ka viņa profesionālās iemaņas ir nepietiekamas;
- 5) par darba pienākumu tīšu nepildīšanu;
- 6) par Prokuroru ētikas kodeksa normu rupju pārkāpšanu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.05.1996., 22.10.1998., 08.06.2000. un 10.10.2002. likumu, kas stājas spēkā 12.11.2002.)

41. pants. Prokuroru atbrīvošanas vai atlaišanas kārtība

Prokurorus un virsprokurorus atbrīvo vai atlaiž no amata ģenerālprokurors šajā likumā noteiktajos gadījumos un kārtībā.

(22.10.1998. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.11.1998.)

41.¹ pants. Ģenerālprokurora atlaišanas pamati

Ģenerālprokuroru var atlaist no amata, ja šajā likumā noteiktajā kārtībā konstatēts, ka viņš:

- 1) neatbilst šā likuma 37. pantā noteiktajām prasībām;
- 2) ir partijas vai politiskas organizācijas biedrs;
- 3) nav ievērojis kādu no likumā "Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" noteiktajiem ierobežojumiem un aizliegumiem;
- 4) pildot dienesta pienākumus, pieļāvis tīšu likuma pārkāpumu vai nolaidību, kā rezultātā iestājušās būtiskas kaitīgas sekas;

5) pieļāvis apkaunojošu rīcību, kas nav savienojama ar viņa amatu.

(22.10.1998. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 10.10.2002. likumu, kas stājas spēkā 12.11.2002.)

41.² pants. Ģenerālprokurora pilnvaru izbeigšanās

(1) Ģenerālprokurora pilnvaras bez īpaša lēmuma izbeidzas:

1) ja Saeima ievēlējusi, iecēlusi vai apstiprinājusi viņu citā amatā, vienlaikus atbrīvojot no iepriekšējā amata;

2) ja beidzies likumā noteiktais pilnvaru termiņš;

3) ja spēkā stājies notiesājošs spriedums;

4) ja iestājusies nāve;

5) pēc trim mēnešiem no dienas, kad viņš Augstākajai tiesai un Saeimas priekšsēdētājam iesniedzis iesniegumu par atteikšanos no amata.

(2) Ģenerālprokurora pilnvaras izbeidzas, ja Saeima atbrīvo ģenerālprokuru no amata sakarā ar veselības stāvokli, kas neļauj viņam tālāk pildīt pienākumus, un to ir apstiprinājusi (konstatējusi) Augstākās tiesas priekšsēdētāja noteikta kompetenta medicīniskā komisija.

(3) Ģenerālprokurora pilnvaras izbeidzas, ja Saeima viņu šajā likumā noteiktajā kārtībā atlaiž no amata.

(4) Visos šajā pantā paredzētajos ģenerālprokurora pilnvaru izbeigšanās gadījumos Augstākās tiesas priekšsēdētājs nosaka, kurš no Ģenerālprokuratūras departamentu virsprokuroriem līdz jauna ģenerālprokurora iecelšanai pilda ģenerālprokurora pienākumus.

(22.10.1998. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.11.1998.)

41.³ pants. Ģenerālprokurora atlaišanas kārtība

(1) Saeima ģenerālprokuru no amata var atlaist, ja Augstākās tiesas priekšsēdētāja īpaši pilnvarots Augstākās tiesas tiesnesis, veicot pārbaudi, konstatējis kādu no šā likuma 41.¹ pantā minētajiem atlaišanas pamatiem un par to atzinumu devis Augstākās tiesas Plēnums.

(2) Pārbaudi ierosina Augstākās tiesas priekšsēdētājs pēc savas iniciatīvas vai pēc vienas trešdaļas Saeimas deputātu pieprasījuma.

(3) Ierosinājumā ir jānorāda:

1) konkrēts šā likuma 41.¹ pantā noteiktais pārkāpuma fakts;

2) ierosinājumu iesniegušo deputātu vārds, uzvārds un ierosinājuma parakstīšanas datums.

(4) Ja Augstākās tiesas priekšsēdētājs, ierosinot pārbaudi, uzskata, ka ģenerālprokurora atrašanās amatā var traucēt jautājuma objektīvu izskatīšanu, viņš atstādina ģenerālprokuru no amata līdz galīgā lēmuma pieņemšanai, nosakot, kurš no Ģenerālprokuratūras departamentu virsprokuroriem šajā laikā pildīs ģenerālprokurora pienākumus.

(5) Ja ir konstatēts šā likuma 41.¹ pantā paredzētais atlaišanas pamats, Augstākās tiesas priekšsēdētājs pārbaudes materiālus kopā ar savu un Plēnuma atzinumu nosūta izskatīšanai Saeimā.

(6) Ja likumā paredzētais atļaušanas pamats netiek konstatēts, Augstākās tiesas priekšsēdētājs par to informē ģenerālprokuroru un ierosinājumu iesniegušos deputātus.

(22.10.1998. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.11.1998.)

42. pants. Prokurora atstādināšana no amata

(1) Ja prokurors pieļāvis tādu dienesta pārkāpumu, par kuru viņu var atlaist no amata, ģenerālprokurors drīkst atstādināt viņu no amata līdz jautājuma galīgai izlemšanai, bet ar kriminālatbildību saistītos gadījumos — līdz nolēmuma pieņemšanai krimināllietā.

(2) Par atstādināšanas laiku prokuroram netiek izmaksāta darba samaksa.

(3) Ja likumā paredzētais atļaušanas pamats netiek konstatēts, prokuroram izmaksā vidējo izpeļņu par visu laiku, kurā viņš atstādināts no amata.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 10.10.2002. likumu, kas stājas spēkā 12.11.2002.)

43. pants. Prokurora disciplinārā atbildība

(1) Prokuroru var saukt pie disciplinārās atbildības saskaņā ar darba likumdošanas aktiem, kā arī par:

- 1) tīšu likuma pārkāpumu, pildot dienesta pienākumus;
- 2) darba pienākumu tīšu nepildīšanu;
- 3) apkaunojošu rīcību, kas nav savienojama ar prokurora amatu;
- 4) administratīvo pārkāpumu;
- 5) Prokuroru ētikas kodeksa normu neievērošanu.

(2) Attaisnojoša sprieduma taisīšana, krimināllietas nosūtīšana papildizmeklēšanai vai procesuālo lēmumu atcelšana pati par sevi nevar būt par pamatu prokurora disciplinārajai atbildībai, ja vien prokurors nav pieļāvis tīšu likuma pārkāpumu vai nolaidību, kura izraisījusi būtiskas sekas.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 02.04.1998. likumu, kas stājas spēkā 29.04.1998.)

44. pants. Disciplinārsodi

(1) Par šā likuma 43. pantā paredzētajiem pārkāpumiem prokuroram var tikt piemēroti šādi disciplinārsodi:

- 1) piezīme;
- 2) rājiens;
- 3) prokurora mēneša amatalgas samazināšana līdz 20 procentiem uz laiku, kas nav ilgāks par sešiem mēnešiem;
- 4) pazemināšana amata pakāpē;
- 5) pazemināšana amatā;
- 6) atļaušana no amata.

(2) Par vienu un to pašu pārkāpumu drīkst piemērot tikai vienu disciplinārsodu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 02.04.1998., 10.10.2002. un 19.06.2003. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2003.)

45. pants. Disciplinārsodu piemērošanas un pārsūdzēšanas kārtība

(1) Ģenerālprokuroram ir tiesības piemērot jebkuru disciplinārsodu jebkuram prokuroram.

Virsprokuriem ir tiesības kā disciplinārsodu izteikt piezīmi vai rājienu viņu vadītās iestādes vai struktūrvienības prokuroriem. Ja izdarīts smagāka rakstura pārkāpums, iestādes vadītājs var iesniegt ierosinājumu ģenerālprokuroram par cita disciplinārsoda piemērošanu.

(2) Amatpersona, kurai ir tiesības piemērot disciplinārsodu, iepazīstas ar saņemtajiem materiāliem un pieprasa prokurora paskaidrojumu, bet, ja nepieciešams, — organizē disciplinārā pārkāpuma fakta pārbaudi. Pirms mēneša amatalgas samazināšanas, prokurora pazemināšanas amata pakāpē, pazemināšanas amatā vai atlaišanas no amata saņemtie materiāli iesniedzami atestācijas komisijai atzinuma došanai.

(3) Disciplinārsodu drīkst uzlikt ne vēlāk kā triju mēnešu laikā pēc pārkāpuma atklāšanas dienas, neskaitot pārbaudes laiku un to laiku, kad prokurors nav bijis darbā pamatotu iemeslu dēļ, bet ne vēlāk kā divus gadus pēc pārkāpuma izdarīšanas dienas.

(4) Ar pavēli par disciplinārsoda piemērošanu iepazīstina pie atbildības saukto prokuroru, kā arī pārējos šīs iestādes prokurus. Pavēli pievieno prokurora personiskajai kadru lietai.

(5) Ja gada laikā pēc disciplinārsoda piemērošanas, izņemot atlaišanu no amata, prokuroram nav uzlikts jauns disciplinārsods, viņš neskaitās disciplināri sodīts, taču iepriekšējās amata pakāpes atjaunošana vai atjaunošana iepriekšējā amatā iespējama tikai atestācijas kārtībā.

(6) Amatpersona, kas piemērojusi disciplinārsodu, ir tiesīga to atcelt, pirms pagājis gads. Ar šādu pavēli arī tiek iepazīstināti visi attiecīgās iestādes prokurori.

(7) Persona lēmumu par tai uzlikto disciplinārsodu var pārsūdzēt tiesā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 10.10.2002. un 19.06.2003. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2003.)

Piektā nodaļa Prokuratūras darbinieki

(Nodaļas nosaukums 19.06.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2003.)

45.¹ pants. Prokuratūras darbinieki

(1) Prokuratūras darbinieki ir prokuratūras administratīvais direktors, administratīvā direktora vietnieks, apkalpojošais personāls, konsultatīvais personāls un prokurora palīgs.

(2) Prokuratūras darbinieku darba samaksu nosaka Ministru kabinets.

(19.06.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2003.)

46. pants. Prokuratūras administratīvais direktors

(1) Prokuratūras administratīvo direktoru pieņem darbā un atbrīvo no darba ģenerālprokurors. Administratīvais direktors vada prokuratūras administratīvā direktora dienestu.

(2) Prokuratūras administratīvā direktora dienests ir prokuratūras struktūrvienība, kas nodrošina prokuratūras un tās pārraudzībā esošo iestāžu finansiālo un saimniecisko darbību.

(3) Prokuratūras administratīvais direktors pieņem darbā un atbrīvo no darba savu vietnieku, prokuratūras apkalpojošo personālu un konsultatīvo personālu.

(19.06.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2003.)

47. pants. Apkalpojošais personāls

Apkalpojošais personāls nodrošina prokuratūras tehnisko un saimniecisko darbību. Tā darbu vada prokuratūras administratīvais direktors.

48. pants. Prokurora palīgs

(1) Prokurora palīgs pieņem apmeklētājus, viņu iesniegumus, veic pasākumus sakarā ar pārbaudes materiālu vai lietu sagatavošanu izskatīšanai, kā arī pilda citus prokurora dotos uzdevumus. Prokurora palīgam nav prokurora pilnvaru.

(2) Prokurora palīgu atbilstoši ģenerālprokurora noteiktajai struktūrai darbā pieņem, kā arī atbrīvo vai atlaiž no darba ģenerālprokurors pēc attiecīgās prokuratūras iestādes vadītāja ieteikuma.

(3) Par prokurora palīgu var būt persona, kam ir vismaz vidējā juridiskā izglītība vai cita augstākā izglītība.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 08.06.2000. likumu, kas stājas spēkā 11.07.2000.)

49. pants. Konsultatīvais personāls

Prokuratūras administratīvajam direktoram ir tiesības, ja nepieciešams, atbilstoši ģenerālprokurora noteiktajai struktūrai pieņemt darbā speciālistu uz nenoteiktu laiku vai atbilstoši budžeta iespējām — uz noteiktu laiku konkrēta uzdevuma veikšanai.

(19.06.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2003.)

Piektā A nodaļa Prokuratūras pārraudzībā esošās valsts iestādes

(Nodaļa 02.04.1998. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 29.04.1998.)

49.¹ pants. Prokuratūras pārraudzībā esošo valsts iestāžu izveidošanas kārtība

(1) Prokuratūras pārraudzībā esošās valsts iestādes saskaņā ar speciāliem likumiem izveido, reorganizē un likvidē ģenerālprokurors. Ģenerālprokurors atbilstoši iedalītajiem valsts budžeta līdzekļiem nosaka arī šo iestāžu struktūru un štatus.

(2) Prokuratūras pārraudzībā esošās valsts iestādes nolikumu apstiprina Ģenerālprokurora padome.

49.² pants. Prokuratūras pārraudzībā esošo valsts iestāžu darbinieku iecelšanas, pieņemšanas, atbrīvošanas un atlaišanas kārtība

(1) Prokuratūras pārraudzībā esošās valsts iestādes vadītāju amatā uz likumā paredzēto laiku iecel ģenerālprokurors. Atlaist iestādes vadītāju amata pilnvaru termiņa laikā ģenerālprokurors var tikai par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, par tīšu likumpārkāpumu vai nolaidību, kas saistīta ar viņa profesionālo darbību un izraisījusi būtiskas sekas, un par apkaunojošu nodarījumu, kas nav savienojams ar vadītāja statusu.

(2) Pārējos prokuratūras pārraudzībā esošās valsts iestādes darbiniekus pieņem darbā, atbrīvo vai atlaiž no darba iestādes vadītājs.

49.³ pants. Prokuratūras pārraudzībā esošo valsts iestāžu darbinieku darba samaksa

Darba samaksas sistēmu atkarībā no prokuratūras pārraudzībā esošās valsts iestādes funkcijām

nosaka Ministru kabinets. Uz šādas iestādes darbiniekiem attiecas ierēdņiem paredzētās sociālās garantijas.

49.⁴ pants. Pārraudzības īstenošanas kārtība

Pārraudzību veic ģenerālprokurors un viņa īpaši pilnvaroti prokurori. Pārbaužu izdarīšanas laikā minētajām personām ir tiesības iepazīties ar visu iestādes rīcībā esošo informāciju, lietvedību, pieprasīt paskaidrojumus no darbiniekiem, dot norādījumus attiecībā uz pieļauto likuma pārkāpumu novēršanu. Ja pieņemtie lēmumi ir nelikumīgi, tos var atcelt tikai ģenerālprokurors. Ģenerālprokurora lēmumu var pārsūdzēt tiesā.

Sestā nodaļa Prokuratūras darbības nodrošināšana

50. pants. Prokuratūras un tās pārraudzībā esošo valsts iestāžu finansēšana

Prokuratūru un tās pārraudzībā esošās valsts iestādes finansē no valsts budžeta, un tām ir atsevišķas izdevumu tāmes.

(02.04.1998. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 29.04.1998.)

51. pants. Prokuratūras materiāltehniskā bāze

Valsts nodrošina prokuratūras iestādes ar dienesta telpām, sakaru līdzekļiem un atbilstošu materiāltehnisko bāzi.

Septītā nodaļa Prokurora darba samaksa un garantijas

52. pants. Prokurora darba samaksa

(1) Prokurora darba samaksa ietver mēneša amatalgu, piemaksas un prēmijas.

(2) Atkarībā no ieņemamā amata prokuroriem ir noteikta šāda mēneša amatalga:

1) ģenerālprokurora mēneša amatalga ir 98 procenti no Augstākās tiesas priekšsēdētāja mēneša amatalgas;

2) Ģenerālprokuratūras departamenta virsprokurora mēneša amatalga ir 95 procenti no Augstākās tiesas priekšsēdētāja vietnieka mēneša amatalgas;

3) Ģenerālprokuratūras nodaļas virsprokurora mēneša amatalga ir pielīdzināta Augstākās tiesas senatora mēneša amatalgai;

4) Ģenerālprokuratūras prokurora mēneša amatalga ir 90 procentu no Augstākās tiesas tiesneša mēneša amatalgas;

5) tiesas apgabala virsprokurora mēneša amatalga ir 90 procentu no apgabaltiesas priekšsēdētāja mēneša amatalgas;

6) tiesas apgabala virsprokurora vietnieka mēneša amatalga ir 90 procentu no apgabaltiesas priekšsēdētāja vietnieka mēneša amatalgas;

7) tiesas apgabala prokurora mēneša amatalga ir 90 procentu no apgabaltiesas tiesneša mēneša amatalgas;

8) rajona (republikas pilsētas) prokuratūras virsprokurora mēneša amatalga ir 95 procenti no rajona (pilsētas) tiesas priekšsēdētāja mēneša amatalgas;

9) rajona (republikas pilsētas) prokuratūras virsprokurora vietnieka mēneša amatalga ir 95 procenti no rajona (pilsētas) tiesas priekšsēdētāja vietnieka mēneša amatalgas;

10) rajona (republikas pilsētas) prokurora mēneša amatalga ir 98 procenti no rajona (pilsētas) tiesas tiesneša mēneša amatalgas.

(3) Piemaksu par prokurora amata pakāpi nosaka šādā apmērā:

1) jaunākajam tieslietu padomniekam — 7 procenti no mēneša amatalgas;

2) tieslietu padomniekam — 14 procenti no mēneša amatalgas;

3) vecākajam tieslietu padomniekam — 21 procents no mēneša amatalgas;

4) valsts tieslietu padomniekam — 28 procenti no mēneša amatalgas;

5) vecākajam valsts tieslietu padomniekam — 35 procenti no mēneša amatalgas.

(4) Prokurora amata kandidāts stažēšanās laikā saņem darba algu 80 procentu apmērā no rajona (republikas pilsētas) prokurora mēneša amatalgas.

(19.06.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2003.)

53. pants. Prokuroru darba stimulēšana

(1) Lai stimulētu prokuroru darbu, ģenerālprokurors var noteikt viņiem papildu samaksu, ņemot vērā katras konkrētās personas darba rezultātus.

(2) Par amata pienākumu priekšzīmīgu izpildīšanu, ilgu vai nevainojamu darbu un citiem sasniegumiem ģenerālprokurors var izteikt pateicību un piešķirt atzinības rakstu.

(10.10.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.11.2002.)

54. pants. Prokuroru atvaļinājumi

(1) Prokuroriem piešķir ikgadēju apmaksātu atvaļinājumu — ne mazāku par piecām kalendārajām nedēļām.

(2) Atbilstoši prokurora darba stāžam ik pēc pieciem prokuratūrā nostrādātiem gadiem ikgadējais apmaksātais atvaļinājums tiek pagarināts par trim kalendārajām dienām, bet kopumā ne vairāk kā par 15 kalendārajām dienām.

(3) Izņēmuma gadījumos, kad prokuroram piešķirtā ikgadējā apmaksātā atvaļinājuma izmantošana var nelabvēlīgi ietekmēt prokuratūras iestādes funkciju izpildi, ar prokurora rakstveida piekrišanu pieļaujams atsaukt prokuroru no atvaļinājuma, pārceļot neizmantotā atvaļinājuma daļu uz citu periodu.

(4) Prokuroriem piešķir atvaļinājumu bez darba samaksas saglabāšanas, grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu, atvaļinājumu bērna tēvam, adoptētājam vai citai personai, kā arī bērna kopšanas atvaļinājumu Darba likumā noteiktajā kārtībā.

(5) Prokuratūras budžeta līdzekļu ietvaros prokuroram var piešķirt apmaksātu atvaļinājumu kvalifikācijas celšanai.

(10.10.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.11.2002.)

55. pants. Prokuroru pensijas un obligātā apdrošināšana

(1) Prokurorus apdrošina no valsts līdzekļiem, un viņiem piešķir izdienas pensiju saskaņā ar normatīvajiem aktiem par pensijām.

(2) Izdienas pensiju piešķir tikai tām personām, kas prokuroru un tiesnešu vai izmeklētāju amatos kopumā nostrādājušas ne mazāk kā 20 gadus.

(3) Valsts obligāti apdrošina prokuroru dzīvību un veselību līdz 15 mēneša amatalgu apmēram.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 19.06.2003. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2003.)

56. pants. Prokurora drošības garantijas

(1) Prokuroram ir tiesības uz viņa un viņa ģimenes locekļu aizsardzību, kā arī uz savu ģimenes locekļu mantas aizsardzību.

(2) *(Izslēgta ar 21.05.2009. likumu.)*

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 10.10.2002. un 21.05.2009. likumu, kas stājas spēkā 24.06.2009.)

57. pants. Prokuroru dzīvokļu nodrošināšana ar telefonu

(Izslēgts ar 21.05.2009. likumu, kas stājas spēkā 24.06.2009.)

57.¹ pants. Pabalsts prokurora ievainojuma, prokurora vai viņa ģimenes locekļa nāves gadījumā

(1) Prokurors, kas cietis smagā nelaimes gadījumā, saņem vienreizēju pabalstu mēneša amatalgas apmērā.

(2) Ja prokurors, pildot amata pienākumus, ir guvis ievainojumu vai sakropļojumu vai viņa veselībai nodarīts citāds kaitējums un viņš nevar pildīt amata pienākumus, viņš saņem vienreizēju pabalstu, ievērojot amata pienākumu pildīšanas spēju zuduma pakāpi, ko nosaka Veselības un darbspēju ekspertīzes komisija.

(3) Prokurora nāves gadījumā viņa ģimene saņem vienreizēju pabalstu mēneša amatalgas apmērā. Ja prokurors gājis bojā, pildot amata pienākumus, viņš tiek apbedīts par valsts līdzekļiem un viņa neatraidāmie mantinieki saņem vienreizēju pabalstu 50 000 latu apmērā.

(4) Prokurors saņem pabalstu mēneša amatalgas apmērā sakarā ar ģimenes locekļa vai apgādājamā nāvi.

(10.10.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 19.06.2003. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2003.)

57.² pants. Pabalsts bērna piedzimšanas gadījumā

Prokurors bērna piedzimšanas gadījumā saņem pabalstu triju mēneša amatalgu apmērā. Ja pabalstu ir tiesības saņemt abiem vecākiem, to piešķir vienam no vecākiem.

(19.06.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2003.)

57.³ pants. Pabalsts sakarā ar atbrīvošanu no amata

Prokurors saņem pabalstu mēneša amatalgas apmērā, ja ar viņu izbeidz darba tiesiskās attiecības sakarā ar iestādes vai amata likvidāciju vai darbinieku skaita samazināšanu.

(10.10.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 19.06.2003. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2003.)

57.⁴ pants. Piemaksa par amata pienākumu pildīšanu paaugstinātas darba intensitātes apstākļos

Prokurors saņem piemaksu pie mēneša amatalgas par amata pienākumu pildīšanu paaugstinātas darba intensitātes apstākļos.

(10.10.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 19.06.2003. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2003.)

57.⁵ pants. Atvaļinājuma pabalsts

Prokurors, aizejot ikgadējā atvaļinājumā, saņem atvaļinājuma pabalstu mēneša amatalgas apmērā.

(10.10.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 19.06.2003. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2003.)

57.⁶ pants. Pārceļšanās izdevumu atlīdzināšana

Pārceļot prokuroru uz citu apdzīvotu vietu, viņam tiek atlīdzināti pārceļšanās izdevumi.

(10.10.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.11.2002.)

57.⁷ pants. Piemaksa par svešvalodu prasmi

Prokurors par trešās un katras nākamās svešvalodas prasmi var saņemt piemaksu līdz 10 procentu apmēram no mēneša amatalgas, ja šo zināšanu nepieciešamību atbilstoši ieņemamajam amatam un šīs valodas prasmi attiecīgā apjomā apstiprina ģenerālprokurors pēc atestācijas komisijas atzinuma saņemšanas.

(10.10.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 19.06.2003. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2003.)

57.⁸ pants. Citi pabalsti, piemaksas un prēmijas

Prokuroriem ir tiesības papildus mēneša amatalgai saņemt arī citus pabalstus, piemaksas un prēmijas.

(10.10.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 19.06.2003. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2003.)

58. pants. Citas garantijas

(1) Kārtību, kādā prokuroram, kurš dienesta interesēs tiek pārcelts uz citu apdzīvotu vietu, nosakāma kompensācija par dzīvojamās telpas īri un komunālajiem pakalpojumiem, un kompensācijas apmēru nosaka Ministru kabinets.

(2) *(Izslēgta ar 04.04.2007. likumu.)*

(10.10.2002. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.04.2007. likumu, kas stājas spēkā 09.05.2007.)

Septītā A nodaļa

Latvijas Republikas pārstāvība Eiropā, attiecīgo amatpersonu apstiprināšana un norīkošana un sociālās garantijas

(Nodaļa 02.06.2005. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 06.07.2005.)

58.¹ pants. Latvijas Republikas pārstāvība Eiropā

(1) Latvijas Republikas pārstāvību Eiropā veic šajā likumā noteiktajā kārtībā ģenerālprokurora apstiprināts pārstāvis (turpmāk — Eiropas pārstāvis). Eiropas pārstāvis darbojas saskaņā ar Latvijas Republikas normatīvajiem aktiem, kas regulē prokurora darbību, un Eiropas Savienības Padomes 2002.gada 28.februāra lēmumu 2002/187/JHA, ar ko izveido Eiropas pārstāvību, lai stiprinātu cīņu pret smagiem noziegumiem.

(2) Eiropas pārstāvi viņa prombūtnes laikā aizstāj šajā likumā noteiktajā kārtībā ģenerālprokurora

norīkots Eirojusta pārstāvja palīgs.

(3) Eirojusta pārstāvim var būt korespondenti — valsts korespondenti pārstāvībai Eirojustā (turpmāk — Eirojusta korespondents), kuri nodrošina Eirojusta pārstāvja funkciju izpildi un kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā norīko ģenerālprokurors.

58.² pants. Prasības Eirojusta pārstāvja, viņa palīga un Eirojusta korespondenta amata kandidātam

(1) Par Eirojusta pārstāvi un Eirojusta pārstāvja palīgu var būt prokurors, kuram ir vismaz triju gadu darba stāžs prokurora amatā.

(2) Par Eirojusta korespondentu var būt prokurors, kuram ir vismaz triju gadu darba stāžs prokurora amatā un kurš pilda Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpersonas funkcijas.

58.³ pants. Eirojusta pārstāvja apstiprināšana, viņa palīga un Eirojusta korespondentu norīkošana

(1) Eirojusta pārstāvi ģenerālprokurors apstiprina uz pieciem gadiem, ievērojot konkursa komisijas atzinumu.

(2) Viena un tā pati persona var būt par Eirojusta pārstāvi ne vairāk kā divus termiņus pēc kārtas.

(3) Eirojusta pārstāvja palīgu un Eirojusta korespondentus ģenerālprokurors norīko pēc Eirojusta pārstāvja ieteikuma bez pilnvaru termiņa ierobežojuma.

(4) Prokurori, kuri veic Latvijas Republikas pārstāvības funkcijas Eirojustā, saglabā Ģenerālprokuratūras prokurora amatu.

58.⁴ pants. Pabalsti un kompensācijas Eirojusta pārstāvim un viņa palīgam

(1) Laikā, kad Eirojusta pārstāvis pilda dienesta pienākumus ārpus Latvijas Republikas, viņam papildus prokurora darba samaksai un šajā likumā noteiktajām garantijām ir tiesības saņemt šādus pabalstus:

- 1) algas pabalstu par dienestu ārvalstī;
- 2) pabalstu par laulātā uzturēšanos ārvalstī;
- 3) pabalstu par bērna uzturēšanos ārvalstī;
- 4) pabalstu mājāsaimniecības inventāra iegādei, pārceļoties uz dienesta vietu ārvalstī;
- 5) pabalstu dienesta vajadzībām izmantojamā transporta izdevumu segšanai.

(2) Laikā, kad Eirojusta pārstāvis pilda dienesta pienākumus ārpus Latvijas Republikas, viņam kompensē šādus izdevumus:

- 1) dzīvokļa īres un komunālos izdevumus;
- 2) ar dzīvokļa īres līguma noslēgšanu saistītos izdevumus;
- 3) bērna skolas un pirmsskolas izdevumus;

4) ceļa un pārcelšanās izdevumus;

5) izdevumus, kas saistīti ar veselības apdrošināšanu un apdrošināšanu pret nelaimes gadījumiem, kuri saistīti ar kaitējumu veselībai.

(3) Šā panta pirmajā un otrajā daļā minētie pabalsti un kompensācijas netiek apliktas ar likumos paredzētajiem nodokļiem un citiem obligātajiem maksājumiem.

(4) Eirojusta pārstāvja palīgam savu funkciju izpildes laikā ir tiesības saņemt Eirojusta pārstāvim noteikto algas pabalstu par dienestu ārvalstī, pabalstu dienesta vajadzībām izmantojamā transporta izdevumu segšanai, ceļa un pārcelšanās izdevumu kompensāciju un kompensāciju par veselības apdrošināšanu un apdrošināšanu pret nelaimes gadījumiem, kuri saistīti ar kaitējumu veselībai.

(5) Ja Eirojusta pārstāvja prombūtne ir ilgāka par trim nedēļām, viņa palīgam šīs prombūtnes laikā ir tiesības saņemt Eirojusta pārstāvim noteikto dzīvokļa īres un komunālo izdevumu kompensāciju un kompensāciju par izdevumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īres līguma noslēgšanu. Ja Eirojusta pārstāvja prombūtne nav ilgāka par trim nedēļām, viņa palīgam ir tiesības saņemt kompensāciju par viesnīcas izmantošanas izdevumiem.

(6) Šajā pantā minēto pabalstu un kompensāciju apmēru un izmaksas kārtību nosaka Ministru kabinets.

Astotā nodaļa Prokuratūras simboli

59. pants. Prokuratūras simboli

Prokuratūras simboli ir prokurora zvērests, tērps un amata zīme.

60. pants. Prokurora zvērests

(1) Prokurors pēc iecelšanas amatā dod zvērestu:

"Es, uzņemoties prokurora pienākumus, apzinos man uzticēto atbildību un svinīgi zvēru būt godīgs un taisnīgs, uzticīgs Latvijas Republikai, vienmēr censties noskaidrot patiesību, nekad nenodot to, savus prokurora pienākumus veikt stingrā saskaņā ar Satversmi un likumiem."

(2) Prokurora zvērestu pieņem ģenerālprokurors.

(3) Prokurors svinīgos apstākļos nolasa zvēresta tekstu un to paraksta. Amatspersona, kas pieņem zvērestu, izsniedz prokuroram apliecību un amata zīmi.

61. pants. Prokurora tērps un amata zīme

(1) Prokurori, pildot savus pienākumus, valkā noteikto prokurora tērpu ar amata zīmi — krūšu nozīmi.

(2) Prokurors tiesā pilda savus pienākumus prokurora tērpā, kuram piestiprināta amata zīme.

(3) Prokurora tērpa un amata zīmes valkāšanas kārtību un paraugus ar nolikumu nosaka ģenerālprokurora padome.

(4) *(Izslēgta ar 10.10.2002. likumu.)*

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 10.10.2002. likumu, kas stājas spēkā 12.11.2002.)

62. pants. Prokurora apliecība

Prokuroram izsniedz apliecību, kuras paraugu apstiprina ģenerālprokurors.

63. pants. Prokuratūras iestādes un prokuratūras pārraudzībā esošās valsts iestādes zīmogs

(1) Ģenerālprokuratūrai ir zīmogs ar Latvijas Republikas valsts lielā ģerboņa attēlu un iestādes nosaukumu.

(2) Pārējām prokuratūras iestādēm un prokuratūras pārraudzībā esošajām valsts iestādēm ir zīmogs ar papildinātā Latvijas Republikas valsts mazā ģerboņa attēlu un attiecīgās iestādes nosaukumu.

(02.04.1998. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 29.04.1998.)

Pārejas noteikumi

1. Prokuratūras reorganizācija jāpabeidz triju mēnešu laikā no likuma spēkā stāšanās dienas.

Ar šā likuma stāšanos spēkā zaudē spēku likums "Par prokurora uzraudzību Latvijas Republikā" (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1990, 41).

2. Personas, kuras Iekšlietu ministrijas Izmeklēšanas departamenta reorganizācijas rezultātā pāriet strādāt uz prokuratūru un kurām līdz Iekšlietu ministrijas darbinieka izdienas pensijas saņemšanai ir palikuši ne vairāk kā pieci gadi, saglabā tiesības uz šīs pensijas saņemšanu.

Šīm personām darba stāžā, kas dod tiesības uz prokurora izdienas pensiju, ieskaita arī Iekšlietu ministrijas sistēmā izmeklētāja amatā nostrādāto laiku. Ja prokuroram vienlaikus rodas tiesības gan uz prokurora izdienas pensiju, gan Iekšlietu ministrijas darbinieka izdienas pensiju, viņš ir tiesīgs saņemt tikai vienu izdienas pensiju pēc paša izvēles.

3. 1990. gada 26. septembrī ieceltais Latvijas Republikas ģenerālprokurors turpina pildīt savus pienākumus līdz pilnvaru termiņa beigām galvenā valsts tieslietu padomnieka pakāpē. Prokurora zvērestu viņš nodod Augstākās tiesas priekšsēdētājam. Ģenerālprokurors nodrošina prokuratūras reorganizāciju un šai nolūkā triju mēnešu laikā no šā likuma spēkā stāšanās dienas:

1) apstiprina prokuratūras struktūru un štatus;

2) nosaka kārtību, kādā piešķiramas amata pakāpes prokuroriem, kuriem bija likumā "Par prokurora uzraudzību Latvijas Republikā" noteiktajā kārtībā piešķirtās dienesta pakāpes;

3) nosaka kārtību, kādā ir ieskaitāms darba stāžs jurista specialitātē;

4) nodrošina nolikuma par atestācijas un kvalifikācijas komisijām apstiprināšanu un šo komisiju izveidošanu.

Ģenerālprokurors reorganizācijas laikā ir tiesīgs uzdot prokuroriem pildīt pienākumus neatkarīgi no viņu ieņemamā amata.

4. Šā likuma 33. panta pirmajā daļā noteiktās prasības nav attiecināmas uz prokuratūrā pašlaik strādājošajām personām, kā arī uz Iekšlietu ministrijas Izmeklēšanas departamentā pašlaik strādājošajām personām, kuras departamenta reorganizācijas procesā pāriet darbā uz prokuratūru.

Studenti, kuri, likumam stājoties spēkā, apgūst jurista specialitāti un prokuratūrā vai Iekšlietu ministrijas Izmeklēšanas departamentā ir nostrādājuši vairāk nekā gadu, drīkst kārtot kvalifikācijas eksāmenu un var tikt iecelti prokurora amatā, bet pārējie studenti var turpināt stažēties kā rajona

(republikas pilsētas) prokurora amata kandidāti līdz augstākās juridiskās izglītības iegūšanai.

Personām, kuras jau strādā prokuratūrā vai Iekšlietu ministrijas Izmeklēšanas departamentā un kurām ir augstākā juridiskā izglītība, bet darba stāžs jurista specialitātē ir mazāks par gadu, ir jānokārto kvalifikācijas eksāmens. Pārējie prokurori (1990. gada 26. septembra likuma "Par prokurora uzraudzību Latvijas Republikā" izpratnē) un prokuratūras izmeklētāji turpina darbu prokuratūrā bez kvalifikācijas eksāmena kārtošanas, bet Iekšlietu ministrijas Izmeklēšanas departamenta izmeklētāji, kuri pāriet darbā uz prokuratūru, tiek pakļauti atestācijai bez kvalifikācijas eksāmena kārtošanas.

Prokuratūras darbinieki, kuri saskaņā ar šā likuma prasībām turpmāk nevar ieņemt prokurora amatu, atbrīvojami no darba, izmaksājot viņiem kompensāciju triju mēnešu algas apmērā.

5. Šā likuma 57.¹ panta otrajā daļā un 57.⁸ pantā paredzētos pabalstus izmaksā un 57.⁶ pantā paredzētos izdevumus atmaksā Ministru kabineta noteiktajā apmērā un kārtībā, kāda paredzēta valsts civildienesta ierēdņiem.

(10.10.2002. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.11.2002.)

6. 2003. gadā prokuroriem izmaksā mēneša amatalgu 60 procentu apmērā no paredzētās mēneša amatalgas.

(19.06.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2003.)

7. 2004. gadā prokuroriem izmaksā mēneša amatalgu 70 procentu apmērā no paredzētās mēneša amatalgas.

(19.06.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2003.)

8. 2005. gadā prokuroriem izmaksā mēneša amatalgu 80 procentu apmērā no paredzētās mēneša amatalgas.

(19.06.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2003.)

9. Prokuroriem tiek saglabātas amata pakāpes, kas piešķirtas līdz 2003. gada 30. jūnijam. Ar 2003. gada 1. jūliju galvenā tieslietu padomnieka amata pakāpe tiek pielīdzināta vecākā valsts tieslietu padomnieka amata pakāpei un tiek likvidēta tieslietu padomnieka kandidāta amata pakāpe. Kārtību, kādā pārējiem prokuroriem līdzšinējās amata pakāpes pielīdzināmas jaunajām amata pakāpēm, nosaka ģenerālprokurors.

(19.06.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2003.)

10. Prokuroriem, aizejot ikgadējā atvaļinājumā 2003. gadā, izmaksā vienreizēju atvaļinājuma pabalstu apmērā, kāds bija noteikts līdz 2003. gada 30. jūnijam.

(19.06.2003. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2003.)

11. Šā likuma 27.panta grozījumi, kas paredz rajona (republikas pilsētas) līmeņa prokuratūru reorganizāciju atbilstoši izveidotajām rajonu (pilsētu) tiesām, stājas spēkā 2009.gada 1.jūlijā.

(17.07.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.08.2008.)

12. Rajona (republikas pilsētas) līmeņa prokuratūru reorganizāciju atbilstoši izveidotajām rajonu (pilsētu) tiesām pabeidz līdz 2009.gada 1.oktobrim.

(17.07.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.08.2008.)

13. Saskaņā ar šo likumu noteikto atlīdzību (mēneša amatalgu, prēmijas u.c.) 2009.gadā nosaka atbilstoši likumam "Par valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzību 2009.gadā".

(12.12.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2009.)

Likums stājas spēkā ar 1994. gada 1. jūliju.

Likums Saeimā pieņemts 1994. gada 19. maijā.

Valsts prezidents G.ULMANIS

Rīgā 1994. gada 2. jūnijā

PIEZĪMES:

04.04.2007. likuma "Grozījumi Prokuratūras likumā"

Pārejas noteikums:

Šā likuma 1. (*26. panta pirmās daļas jaunā redakcija*) un 2. pants (*31. panta jaunā redakcija*) stājas spēkā vienlaikus ar Tiesu iekārtas likuma spēkā stāšanos.

(*Minētie grozījumi tiks iekļauti likuma redakcijā uz Tiesu iekārtas likuma spēkā stāšanās dienu*)